

РЕШЕНИЕ

№ 779

гр. София, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. III-Б СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теменужка Симеонова

Членове: Хрипсима К. Мъгърдиян
Яна Борисова

при участието на секретаря Славка Кр. Д.
като разгледа докладваното от Теменужка Симеонова Въззивно гражданско дело № 20221100507390 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение от 14.01.2022 г. по гр.дело № 32535/19 г., СРС, ГО, 58 с-в е **осъдил** ЗАД „Д.Б.: Ж. и З.“ АД, ЕИК **** да заплати на „ДЗИ- О.З.“ ЕАД, ЕИК ****, сумата от 410,18 лева, от които 385,18 лева обезщетение за имуществени вреди, причинени на 08.11.2018г. на лек автомобил Тойота с рег. № ****, дължими по имуществена застраховка „автокасco”, което ПТП е настъпило по вина на водач на лек автомобил Сеат с рег.№ В****РС,застрахован по гражданска отговорност при ответника, както и сумата 15 лева обичайни разноски по щетата, ведно със законната лихва от 07.06.2019г. до плащането сторените по делото разноски от 660 лева.

С решение от 08.06.2022 г. по гр.д. № 32535/19 г., постановено по реда на чл.247 ГПК, СРС, ГО, 58 с-в е допуснал поправка на ОФГ в решение от 14.01.2022 г. по гр.дело № 32535/19 г., като в частта, вместо ведно със законната лихва от 07.06.2019г. до плащането сторените по делото разноски от 660 лева **да се чете** „ведно със законната лихва от 07.06.2019г. до окончателното изплащане, както и сумата 660 лв. съдебни разноски.

Решението е обжалвано с въззивна жалба от ответника ЗАД „Д.Б.: Ж. и З.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Изгрев“, ж.к.“Дианабад“, бул. ****, представлявано от изпълнителните директори Ж.К. и Б.И., чрез пълномощника юрисконсулт Б.М., със съдебен адрес: гр.София, гр.София, район „Изгрев“, ж.к.“Дианабад“, бул. **** с мотиви, изложени в жалбата. Сочи се, че решението е необосновано, неправилно, незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. СРС неправилно е тълкувал ЗДП и Правилника за неговото прилагане. Съдът е приел в решението си, че „водачът на л.а. „Сеат“ навлиза в лента с поставен знак за път с предимство, но ПТП се е случило в насрещната за л.а. „Сеат“ лента, а не в лентата за пътя с предимство, поради което пътният знак БЗ не важи за нея. (пътната лента)“. Следващо грешно тълкуване на ЗДвП и ППЗДвП се откроява в мотива „Поради изложеното, неоснователно е възражението на ответника, че водачът на л.а. „Тойота“ не е спазил знак Б2 /стоп/, тъй като ПТП се случва в лентата за насрещно движение, а за водача на л.а. „Тойота“ е налице задължение да спре и пропусне движещите се в същата, но не и в насрещната лента, леки автомобили. “ Тези заключения са неправилни, поради това, че водачката на л.а. марка „Тойота“, модел „Ярис“ с рег. № В **** РК не се е съобразила с императивните разпоредби на ЗДвП, при наличие на пътен знак Б2 (Стоп) не е пропуснала движещия се по път с предимство л.а. „Сеат“, марка „Кордоба“ с рег. № В **** РС, поради което с виновното си поведение е допуснала настъпването на ПТП. Същата не е съобразила своето поведение с поставените пътни знаци, като е отнела предимството на движещия се по ул. „Прилеп“ при наличие на поставен знак БЗ (Път с предимство) на нея л.а. марка „Сеат“, модел „Кордоба“, с рег. № В **** РС, с водач М.Й.Т. застрахован при ответното дружество. В ЗДвП и ППЗДвП законодателят навсякъде е използва думата път, пътна, пътните и т.н., тоест пътят може да има няколко платна за движение (пътни ленти) и правилата за предимство и в цялост за регулиране на движението по пътищата важат, независимо в коя от пътна лента се намира дадения участник/водач на МПС в движението. Счита за доказано по делото, че И.Д., застрахована при ищцовото дружество, е нарушила разпоредбите на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, съгласно който участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по

пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка, независимо в коя лента се намират, както и чл. 46, ал. 2 от ППЗДвП, съгласно който пътен знак Б2 указва на водачите на пътни превозни средства, че са длъжни да спрат на "стоп-линията" очертана с пътна маркировка, или ако няма такава - на линията, на която е поставен знакът. Преди да потеглят отново, водачите са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които имат предимство. Дори да не е била налице "стоп-линия", И.Д. е имала задължението да спре на линията, на която е поставен знак Б2 и да пропусне л.а. „Сеат“, марка „Кордоба“ застрахован при ответното дружество. Несъобразявайки се с пътен знак Б2, И.Д. е отнела предимството на л.а. „Сеат Кордоба“, с което е причинила вредоносният резултат.

Сочи се, че съдът е допуснал нарушения на процесуалния закон, като не е обсъдил всички събрани по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, а тези на които се е позовал в решението си, е обсъдил едностранчиво и в полза на ищеца, като е игнорирал изцяло установените по делото обстоятелства.

Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното като незаконосъобразно, необосновано и неправилно в неговата цялост, и вместо него да постанови друго, с което да отхвърли предявените от ищцовото дружество искове, включително и направените съдебни разноси и разходи за процесуално представителство. Претендира присъждане на разноси за двете съдебни инстанции.

Въззиваемото дружество „ДЗИ-О.З.“ ЕАД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ****, чрез пълномощника по делото адвокат И.И.-С. от САК, като управител на АД „Д. и И.“, със съдебен адрес: гр.София, ул.“**** оспорва въззивната жалба. Претендира присъждане на разноси за настоящата инстанция, включително адвокатско възнаграждение.

Съдът приема, че въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 от ГПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

На основание чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

Обжалваното решение е валидно, не е постановено в нарушение на

правните норми, които уреждат условията за валидност на решенията- постановено е от съд с правораздавателна власт по спора, в законен състав, в необходимата форма и с определено съдържание, от което може да се извлече смисъла му. Ето защо, съдът следва да се произнесе по неговата правилност.

От фактическа страна:

Предявени са иски с правно основание чл.410 във вр. с чл.411, ал.1, изр. 2 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД от „ДЗИ-О.З.“ ЕАД, ЕИК **** срещу ЗАД „Д.Б.: Ж. и З.“АД, ЕИК **** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 410, 18 лв., включваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № 44010311809073 и 15.00 лв. ликвидационни разноси, ведно със законна лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателно заплащане на претенцията.

Ответникът ЗАД „Д.Б.: Ж. и З.“АД, ЕИК **** е оспорил исковете като неоснователни.

Съдът приема следното:

По делото е безспорно, че на 08.11.2018 г. в гр.Варна, при кръстовището на ул.“Прилеп и ул.“Кестен“ се е случило ПТП, в срока на действие на застраховка „каска“ и договор за застраховка „гражданска отговорност“, изплащане на застрахователно обезщетение от ищеца по застраховка „каска“ в полза на доверен сервиз.

По делото е представен двустранен протокол за ПТП, подписан от двамата водачи, съгласно който л.а. „Тойота“ се движел по улица „Кестен“, като на протокола е отбелязано, че е следвало да извърши маневра „ляв завой“, за да поеме по улица „Прилеп“, а лек автомобил „Сеат“, при движение по улица „Прилеп“ е заобиколил изчакващите в най-дясна лента леки автомобили, навлязъл е в насрещното движение, при което настъпил удар между двете МПС. От представените чертежи по делото се установява, че на кръстовището на двете улици, на улица „Кестен“ е поставен пътен знак Б2 /Стоп/. От чертеж за пътни знаци и светофарна уредба на кръстовището е видно, че на улица „Прилеп“ е поставен Б 3 /път с предимство/, и има поставена светофарна уредба.

Основният спорен въпрос е механизмът на произшествието.

След преценка на приетата по делото САТЕ, както и изготвената от водачите схема на ПТП, районният съд е приел, че същото се е случило в насрещната, за водача на л.а. Сеат, пътна лента за движение-лентата, в която е следвало да се включи в движението водачът на л.а. Тойота. Действително, водачът на л.а. Сеат навлиза в лента с поставен знак за път с предимство, но ПТП се е случило в насрещната за л.а. Сеат лента, а не в лентата за пътя с предимство, поради което пътният знак Б3 не важи за нея. Водачът на л.а. Сеат е изпреварил изчакващите на кръстовището леки автомобили в дясна

лента, като е навлязъл в лентата за насрещно движение, където ПТП се е случило. Поради изложеното, съдът е приел за неоснователно възражението на ответника, че водачът на л.а. Тойота не е спазил знак Б2 /стоп/, тъй като ПТП се случва в лентата за насрещно движение, а за водача на л.а. Тойота е налице задължение да спре и пропусне движещите се в същата, но не и в насрещната лента, леки автомобили. Позовал се е и на разпоредбата на чл.43 от ЗДвП, съгласно която за водача на л.а. Сеат съществува забрана да извършва маневра изпреварване на кръстовище, с равнозначни пътища. Разпоредбата е приета, за да се забрани при кръстовище с равнозначни пътища да се извършва изпреварване, тъй като при кръстовище с път с предимство, предимство при изпреварване има водачът от лентата с предимство. При ПТП, водачът на л.а. Сеат, навлизайки в лентата за насрещно движение, не е обхванат от даденото предимство на попътното движение, поради което и е нарушил както разпоредбата на чл.43 ЗДвП, така и разпоредбата на чл.16,ал.1 ЗДвП, тъй като няма обозначение на чертежите, че двете пътни ленти са обозначени с маркировка.

По гореизложената аргументация първоинстанционният съд е направил извод, че виновен за ПТП е само застрахованият при ответника водач, което обосновава и извода за неоснователност на възражението за съпричиняването на вредите от водача на л.а. Тойота.

Настоящата инстанция намира, че по делото е останал неизяснен механизма на настъпилото ПТП поради което е допуснал повторна САТЕ, като са формулирани следните въпроси: **1.** Вещото лице да изготви мащабна скица, като опише характеристиките на пътния участък, на който е реализирано процесното ПТП-брой ленти, пътни знаци, пътна маркировка, други МПС-та, **2.** Да посочи пътната лента, в която се е движил всеки от 2-та процесни автомобили, преди настъпване на ПТП и по време на настъпване на ПТП, като се посочи мястото на настъпване на инициалния удар. **3.** Да се определи механизмът на настъпилото ПТП, както и дали съществува причин. връзка между механизма на настъпване на ПТП и щетите по двата автомобиля.

От приетата във въззивната инстанция САТЕ се установява следният механизъм на произшествието: На 08.11.2018 г. около 22:50 часа на кръстовището образувано от ул. „Прилеп“ и ул. „Кестен“ в гр. Варна, лек автомобил „Сеат Кордоба“ с рег. № В **** РС, управляван от М.Т. се движи със скорост около 46 km/h (Опасна зона - 31 т) по ул. „Прилеп“ по посоката на движение към бул. „Васил Левски“. В района на ПТП улица „Прилеп“ е двупосочна от две пътни ленти, разделени с непрекъсната осова линия. Автомобилът Сеат се движи в лентата за насрещно движение, като

изпреварва намиращите се вдясно от него автомобили. В този момент отдясно-наляво, спрямо посоката на движение на л.а. Сеат, от ул. „Кестен“ водачът на л.а. Тойота Ярис, И.Д., предприема маневра завиване наляво по ул. „Прилеп“. Към момента, в който л.а. Тойота навлиза в лента за движение към ул. „Лотос“ по ул. „Прилеп“, траекториите на двата автомобиля се пресичат и настъпва удар между тях. Под действие на ударния импулс автомобилът Тойота се отклонява леко надясно, а Тойота - наляво. И двата автомобиля под действие на момента на ударната сила спрямо масовите им центрове се завъртат, респ. придобиват ротация в съответната посока. Автомобилът Тойота Ярис се завърта в посока по часовниковата стрелка, гледано отгоре, а Сеат Кордоба - обратно на часовниковата стрелка. Вследствие на ПТП са причинени деформации по двата автомобиля. Между настъпилите деформации по двата автомобиля и описания механизъм на ПТП е налице пряка причинно-следствена връзка. Вещото лице изрично заявява, включително и в о.с.з., че от представената по делото схема на хоризонталната маркировка в района на Община Варна е видно, че за водача на л.а. „Сеат Кордоба“, който се движи по ул. „Прилеп“ с посоката на движение от ул. „Лотос“ към бул. „Васил Левски“ е налична непрекъсната хоризонтална пътна маркировка, забраняваща му да извършва маневра изпреварване в процесния пътен участък.

От правна страна:

Разпоредбата на чл.410 във вр. с чл.411 от КЗ урежда право на застрахователя, изплатил застрахователно обезщетение по имуществена застраховка, да встъпи в правата на застрахования срещу застрахователя на деликвента по застраховка „Гражданска отговорност“, до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направените за неговото определяне. Основателността на предявения иск се обуславя от доказване на правопораждащ фактически състав, включващ следните елементи: - 1/ наличие на валиден договор за имуществено застраховане, сключен между ищеца като застраховател и собственика на увредения в резултат на ПТП автомобил, 2/ заплащане на застрахователното обезщетение от ищеца-застраховател на застрахования в изпълнение на сключения между тях договор, 3/ отговорност на предизвикалия ПТП водач по чл.45, ал.1 ЗЗД, възникнала при осъществяване изискуемите елементи на непозволеното увреждане-деяние, противоправност, настъпили в причинна връзка с деянието вреди и вина, която по арг. от чл.45, ал.2 ЗЗД се предполага, 4/ наличие на валидно застрахователно правоотношение между деликвента и ответника по застраховка „Гражданска отговорност“.

Настоящата инстанция приема, че по делото са налице всички предпоставки на цитираните норми, а именно че е проведено пълно и главно

доказване по отношение на твърдяната от ищцовото дружество отговорност на водача на л.а. за реализиране на процесното събитие и за причиняване на вредоносния резултат от същото. По делото са събрани доказателства, от които да се установи по безспорен начин наличието на противоправно поведение на соченото за деликвент лице, което съставлява съществен елемент от фактическия състав на деликт по чл.45 ЗЗД и задължителна предпоставка за уважаване на исковете. лек автомобил. Установява се, че л.а. „Сеат Кордоба“ с рег. № В **** РС, управляван от М.Т. се движи по ул. „Прилеп“ по посоката на движение към бул. „Васил Левски“, като в района на ПТП улица „Прилеп“ е двупосочна от две пътни ленти, разделени с непрекъсната осова линия. Автомобилът Сеат се движи в лентата за насрещно движение, като изпреварва намиращите се вдясно от него автомобили. В този момент отдясно-наляво, спрямо посоката на движение на л.а. Сеат, от ул. „Кестен“ водачът на л.а. Тойота Ярис, И.Д., предприема маневра завиване наляво по ул. „Прилеп“. Към момента, в който л.а. Тойота навлиза в лента за движение към ул. „Лотос“ по ул. „Прилеп“, траекториите на двата автомобила се пресичат и настъпва удар между тях. От представената по делото схема на хоризонталната маркировка в района на Община Варна е видно, че за водача на л.а. „Сеат Кордоба“, който се движи по ул. „Прилеп“ с посоката на движение от ул. „Лотос“ към бул. „Васил Левски“ е налична непрекъсната хоризонтална пътна маркировка, забраняваща му да извършва маневра изпреварване в процесния пътен участък, което е било нарушено от него. Налице са всички елементи от фактическия състав на цитираната правна норма/чл.411, изр.1, пр.2 КЗ/, а именно отговорност на предизвикалия ПТП водач по чл.45, ал.1 ЗЗД, възникнала при осъществяване изискуемите елементи на непозволеното увреждане-деяние и противоправност, поради което исковете се явяват основателни и като такива следва да бъдат уважени.

На основание чл.271, ал.1, пр. I ГПК първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

Предвид изхода на делото и предявената претенция, въззивникът следва да заплати на въззиваемото дружество направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 360 лв.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 14.01.2022 г., както и решение от 08.06.2022г., постановено на основание чл.247, ал.1 ГПК по гр.дело № 32535/19г. на СРС, II ГО, 58 с-в.

ОСЪЖДА ЗАД „Д.Б.: Ж. и З.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Изгрев“, ж.к.“Дианабад“, бул. ****, представлявано от изпълнителните директори Ж.К. и Б.И., чрез пълномощника юрисконсулт Б.М., със съдебен адрес: гр.София, гр.София, район „Изгрев“, ж.к.“Дианабад“, бул. **** да **заплати на** „ДЗИ-О.З.“ ЕАД,

ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ****, чрез пълномощника по делото адвокат И.И.-С. от САК, като управител на АД „Д. и И.“, **със съдебен адрес:** гр.София, ул.“**** направените по делото разnosки за адвокатско възнаграждение в размер на 360 лв.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл.280, ал.3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____